

Blomstrande Hardanger 2008...

Vårturen till Norge som alltid körs **"Kristi Flygare"** börjar oftast med ett stopp i Kongsberg, så blev det i år åxå.

Torsdag:

Som ledsagare är det kutym att vara på plats när deltagarna kommer.

Trots att det bara är första maj är Lalla med i år. Han kommer först till busskuren i Sörsta, och omedelbart efter dyker Moodarna upp. Som sedvanligt startar vi från Sörstafors 09:00 å tar E18 västerut. Vid Skoftesta hakar "Kungsör" på och vi kör till EuroStopp i Örebro där resten av sällskapet ska ansluta. "Gebo" från Gryxbo som redan hunnit köra 20 mil är här och när "Frövi" och Sten anländer är skaran komplett. Vi äntrar våra maskiner och stävar mot Vårdshuset Stolpen, några mil innan Karlstad, som erbjuder varmt kaffe denna sköna första maj. Ett par stopp till och vi kör över gränsen. Några av deltagarna har inte kört den natursköna och exceptionella vägen under fjorden så det blir den rutten för femtielfte gången. Drammen, Mjøndalen och Hokksund passeras och vi är framme i Kongsberg som blivit vår dörr till äventyren på våra Norgeturer.

Det blir även nu som förr en bit mat tillsammans med våra vänner från Unicorn MC och den här gången är det Stekhuset Big Horn som får den äran. Unicorns sitter redan till bords när vi anländer och det blir ett kramande och hallohalloande som det bara blir när man råkar på norrmän. Det är nu rösten försvinner, jag tappar rösten och får knappt fram ett ljud. Tänk dig själv tappa rösten o höra taskigt, kan inte va sämre en sån här kväll.

- Ta en is det brukar hjälpa, hör jag från någon.

- Va kostar en kula?, spør jag mannen bak disken.
  - Tretifem kroner, får jag till svar och tar en kula fast det svider.
- Dyrt i Norge har man väl hört, men vafan trettifem för en kula.
- Det är buffé spis så mye du orker, kvittrar en dame vid bordet.
- Jag tycker att det börjar släppa lite i stämbanden så jag är snart framme och plockar i ett par kulor till. Jorå det släpper och jag kan tillåmed börja prata med mina vänner.
- Jag har inte ätit nån pizza i kväll, så för att inte somna utmärglad blir för säkerhets skull en laddning is till.

Fredag:

Det ligger mycke snö kvar här nere i Kongsberg så vi är lite nyfikna på hur det ska se ut på "Vidda" Det är det här som är tjusningen med de här tidiga Norgeturerna, man vet inte om det går att komma dit det är tänkt, vi fick ju vända ett år. Har bytt från Hydro till Statoilsmuggar i år så vi kör förbi Hydro i Notodden och lägger kaffestoppet vid Statoil Heddal. En mil före macken tvingas jag stanna till vid Stavkirken, enbart för att Lalla förfäktar att vi kört förbi de gånger han vart med. Inte på grund av snö men det är nära att få vända redan i Flatdal. Vi står och beundrar utsikten över dalen när all glass som förmodligen hade passerat bästföredatum är på väg att omedelbart lämna sin boning. Har vart här förr så jag vet att det finns en toa på det gamla härbärget, bara nu det är öppet. Jorå dörren är olåst så jag tar mig in i huset, hör några röster men det är inte tid att fråga om lov. När jag kommer ut på trappen igen står ägaren och smilar, grabbarna har upplyst gubben om situationens allvar.

En matbit i Vinje, vid samma stopp där Raggarn nära fick ihop det med mins inte va de va tror det va en polska, smakar gott.

Sista macken före fjället står det på skylten vid Haukeli där vi slår till för en paus innan passagen. I år kör vi över "Vidda" i ett gnistrande vinterlandskap meterhöga

plogvallar och bara snö så långt man kan se. Det är nästan 30 mil från Kongsberg till Odda och efter en härlig dag i vinterlandskap är vi på andra sidan och kommer ner till våren.

Nu väntar några sköna mil efter fjorden som kantas av fruktblomstringen, har kört många gånger för att uppleva den, och i år prickar vi rätt. Den som inte sett och upplevt det här med blomstringen i Hardanger kan kanske inte föreställa sig hur jäv.. läckert det kan va. Ena sidan av fjorden vit av snö. Den andra i solsken bländande vit av fruktträdens blomster. Man blir nästan religiös. Campingen i Kinsarvik, där vi ska bo i natt, välkomnar oss med att visa sin bästa sida, campen ligger i en frukthage. Vi har bestämt att vi inte ska äta på FjordRestaurangen den här gången, utan att vi ska ta nåt billigare på .....

Det visar sig att det finns inget alternativ, så det blir lilleservetter igen. Alla utom en, inte Raggarn, proppar i sig av läckerheterna som skulle få ett svenskt julbord att blekna. Raggarn är inte med i år, kullan tyckte att han skulle sätta upp husvagnen istället för att svansa runt på bågen.

Lördag:

I dag ska vi köra norra vägen över "Vidda", vi fick ju vända i Kinsarvik ett tidigare år på grund av snökaos.

Den här gången har vi tur med vädret, troligtvis går det inte att få bättre. SOL från nästan molnfri himmel, massor med snö, höga snövallar och lagom temperatur + 5.

I Eidfjord, som är första stoppet för dagen, har inte näringsfången kommit igång så det blir inget fika. Det blir lite kink om u-land och sånt innan det är dags för motlutet upp till "Vidda" men alla sitter snällt upp och börjar stigningen när jag säger: Det är nog öppet vid utsikten. Vägen upp, som tidigare va en riktig rysare, går numera mestadels inne i berget så vi är vips uppe på kanten till Hardangervidda. Det blir inget kaffe här heller för cafeterian som i vanliga fall har fullt av kaffesugna turister, ligger öde, helt inbäddat i snö. Vi tar oss i alla fall tid med en paus, går fram till det skrämmande gapet som saknar varje tillstymmelse av avspärning så jag, som har svindel, är snabbt tillbaka till hojen. HUUUUVA. Jag tror att alla blev lite skrärade av hur lätt det hade varit och kasa ner i bråddjupet, för det va inget tal om kaffe innan vi körde vidare.

Nu börjar verkligen suget på en fika att kännas starkt och det är långt mellan ställena så jag tänker: Slå till på första, det är bäst för fridens skull. De höga snövallarna är anledningen att jag far förbi den första, och för att inte böka för mycket med eftertruppen så kör jag vidare. Det är inte bara vi som är på Vidda den här dagen hela fjället är fult av aktiviteter och vid Fagerheim, nästa öppna kaffestuga, visar det sig pågå en slädhundstävling. Tänk dig flera hundra hundar som blir störda av sju customhojar, vi har väl aldrig fått så mycke skäll.

Det är bara att köra därifrån, innan vilddjurens ägare infinner sig. Haugastøl blir nästa stopp, och vi har tur, det är öppet. Lalla, som nu börjat stelna, säger inget när han bryter sig av cykeln och hastar in i den

uppvärmda cafeterian. Vi kan inte ha tur jämt= INGA MACKOR. Det pågår ett bröllop, som tar all tid från serveringspersonalen så vi får hålla tillgodo med det som bjuds av chokladkakor och annat namn från konfekthyllan. Sedan vidare ner mot den väntande mötesplatsen för ett kort stopp! Lalla krånglar sig av, ännu en gång, för att sätta sig i solen och försöka lösgöra och värma sina frusna knogar. Han envisas att även denna resa köra med sina tunna gynekologhandskar. Inga Kongsbergsbor så långt ögat når och vi fortsätter istället vidare för att mötas längs med vägen. Å se på fan... efter en kvart möter vi kolonnen av smattrande cyklar. Vi mossar och fortsätter till en fin upplagad parkeringsficka och hoppar av. Trevligt att skaka tass i fjällslutningen bland snö och vårsol. Dom är väl en tio tolv knarrar och Hövdingen tar som vanligt befälet och gasar som brukligt på i "ganska så god fart" vidare mot den väntande maten. Det blir vid fjällets sista sluttning bland hytter och vindpinande drev. Härligt väder med mycket snack och en av seklets längsta väntan på den beställda maten.

Sedan vidare ner i dalen och femton mil till i hög fart in till Silverstaden. Jag, den annars så friska och ståndaktiga färdledaren knoppar av och lägger in mitt veto inför kvällen. Ropar till mina lärljungar: Jag orkar inte mer för dagen – jag är helt slut, och fortsatte, att "NI - mina barn" får klara er själva! Taskig kista och verkande hals, är min förklaring! Flockälsten, HD-Janne, tar helt enkelt över och går till kyrkan? Inte för att be för mitt tillfrisknande, utan till en visning av sällan skådat slag av den helt suveräne guiden som förra året visade oss stadens silvermuseum! Dom får höra om kyrkans historia, anekdoter, kungens loge och en massa annat spännande. Dom får även lyfta på kyrkgolvet för att skåda några kistor på bland annat stadens grundare och hans maka – makabert, eller? Nej – häftigt är bara förnamnet! Kvällsmat proppar dom i sig som vanligt vid stadens jazzkafé! Själv ligger jag på rummet och vilar för hemresan i morgon.

Söndag:

Strålande morgonväder, en härlig frukost och själv så är jag åter en i gänget. Trög mage? Inte med så många härliga mil framför oss.

Ännu en gång

fylls plånboken på, vid ett tillfälligt stopp, flockälsten visar sig alltid vara den generöse deltagaren i gänget. Kolla in pluskans grosshandlartjocklek på bordet? Det är så att det bländar?

I Hönefoss blir det ytterligare ett stopp för att fortsätta testen av fikamuggarna, då visar det sig att en av HD åkarna språkar lite väl mycket? Han försvinner in i svårförståliga teknikaliteter och när vi sedan hoppar upp på hojarna och far iväg får vi plötsligt se att filuren bara vänder och åker tillbaka åt det motsatta hållet. Den dyrt inköpta kaffemuggen stod visst fortfarande kvar vi macken och väntade på att bli urdrucken.

Ett kort stopp vid Gardemoen för att fylla på "Kungsörs" intresse för flygplatser uppskattas, han hade aldrig vart på Moen och nu hamnade vi på nåt vis 10m från startbanan när flera plan lyfter. Helt tiptop.

Vi lämnar Norge för den här gången och kön av knuttar minskar av ju närmare Strömsholm jag kommer. Janne o Staffan viker av E18 och tar av mot norr, jag o Lalla kör söderut.

Tack till:

Lalla, Draken, StenGunnar, Frövi, Kungsör, Sten och Gebo för trevligt sällskap.

PållePe

